

Sygn. akt III KO 74/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie H. A.

oskarżonej z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w H.

z dnia 12 września 2016 r. sygn. akt II K (...)

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę H. A. Sądowi Rejonowemu w L. w celu
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w H. o przekazanie sprawy osk. H. A. innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przesłankę wskazaną w przepisie art. 37 k.p.k. zasługiwał na uwzględnienie.

H. A. została oskarżony o popełnienie m.in. przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Akt oskarżenia w tej sprawie został skierowany w dniu 30 września 2010 r. do Sądu Rejonowego w H.. Czynności procesowe zmierzające do rozpoznania tej sprawy podejmowane przez w/w sąd nie doprowadziły do rozpoczęcia rozprawy wobec niestawiennictwa oskarżonej, która usprawiedliwiała swoją nieobecność złym stanem zdrowia uniemożliwiającym jej odbycie podróży z L., gdzie stale zamieszkuje i leczy się – do siedziby sądu miejscowo właściwego.

Obecnie, na podstawie przeprowadzonego badania lekarskiego osk. H. A. oraz analizy przedłożonej dokumentacji medycznej - uzyskano opinię biegłego

lekarza ortopedy z dnia 1 września 2016 r., w której to opinii biegły potwierdził istnienie przesłanek przemawiających przeciwko odbywaniu przez oskarżoną podróży z miejsca jej stałego pobytu do siedziby sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Jednocześnie wskazał na istnienie realnej możliwości rozpoznania przedmiotowej sprawy przez sąd właściwy dla obecnego miejsca zamieszkania osk. H. A.

Zważywszy zatem na to, że zasadniczą przeszkodą do rozpoznania niniejszej sprawy od dłuższego już czasu są trudności z zapewnieniem obecności oskarżonej na rozprawie, wynikające z jej stanu zdrowia ograniczającego możliwość przemieszczania się środkami komunikacji na dalsze odległości, a jedynym sposobem usunięcia tej przeszkody jest przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na jej obecne miejsce zamieszkania, należało uznać, iż spełniona jest przesłanka wymieniona w art. 37 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości i autorytet jego organów przemawiają za tym, aby doszło do rozpoznania niniejszej sprawy i jej zakończenia w rozsądnym terminie. Obowiązek czuwania przez sąd nad takim biegiem postępowania, które nie doznaje zatańców możliwych do uniknięcia, został szczególnie podkreślony przez ustawodawcę w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki /Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm./. W obecnej sytuacji procesowej, zmiana właściwości miejscowej w trybie przewidzianym w art. 37 k.p.k. i przekazanie niniejszej sprawy do sądu miejsca zamieszkania oskarżonej H.A., jest najbardziej racjonalnym rozwiązaniem zmierzającym do ograniczenia przewlekłości postępowania, co także przemawiało za uwzględnieniem wniosku Sądu Rejonowego w H. albowiem zmierza on właśnie do zredukowania negatywnego oddziaływania przyczyny blokującej dotychczasowy tok procesu.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.